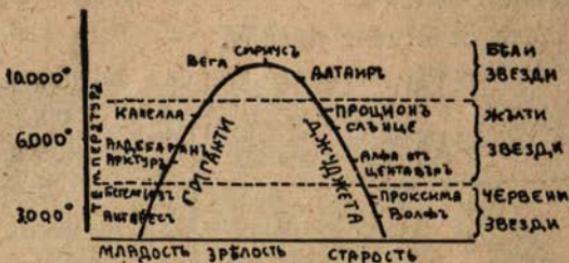

Слънцето, нашето слънце, което ни е родило и ни дава животъ, е също на преклонна възрастъ. То е

Младость, зрѣла възрастъ и старость на звездитъ

малка звезда, свърти съ жълта свъртлина и има температура на своята повърхност около 6000° С.

И най-после звездитъ завръшватъ своя пътъ като свѣти тѣла. Тѣ загубватъ своя блѣсъкъ, угасватъ, умиратъ и се движатъ тѣмни, мрътви и студени въ пространството, тъй както е мрътва Луната, както е мрътва и нашата Земя. Звездитъ се раждатъ като чудовища и умиратъ като джуджета.

На небето има 0·03% червени гиганти, 0·58% жълти гиганти (млади звезди), 0·63% бълни звезди, 10·76% жълти джуджета и 88% червени джуджета. Значи, отъ всички звезди по небето 98·76% сѫ стари. А колко много има умрѣли — звезди, които не се виждатъ! Вселената, значи, споредъ изчисленията на астрономите, е много стара. Тя е на възрастъ

20,000,000,000,000 години.

20 хиляди милиарда години — цифра, която можемъ да поберемъ въ своя умъ и да си я представимъ.

Изследванията на звезди отъ различни възрасти показватъ различенъ химически съставъ. Младите звезди иматъ предимно леки газове — водородъ, хелий. Въ повъзрастните звезди се срещатъ и други елементи и тежки метали. Колкото по-възрастна е звездата, толкова